

HÀNH HƯƠNG ẮN ĐỘ - ĐÀI LOAN NHẬT THOẠI VÂN

Một chiều cuối thu, mây mờ dăng khắp muôn nơi, hàng cây maple chung quanh khu nhà tôi đã chuyển màu, khoe muôn vàn sắc thắm, lung linh trong làn gió nhẹ, làm xao xuyến rộn rã lòng người...

Chuyến hành hương này tôi đã mong đợi từ lâu thế mà hôm nay, lúc này đây, khởi hành ra phi trường, tôi lại thấy băng khuâng, xen lẫn một thoáng lo âu, có lẽ vì lần này không có con cháu cùng đi như những chuyến du lịch xa trước đây.

Sau một đêm dài, chuyến bay Cathay Pacific Airways đã đưa chúng tôi đến Hong Kong rồi chuyển tiếp, đến phi trường New Delhi vào buổi chiều tối ngày 27 tháng 10, nơi đây quý thầy và quý sư cô đã đón chúng tôi với những vòng hoa vàng tươi, đượm màu hương hoa Phật Pháp, lòng tôi thật cảm động, thật ấm áp, cảm nghĩ khác hẳn với vòng hoa tôi đã được chào mừng hôm tháng tám vừa qua ở phi trường Honolulu.

Khởi đầu cho chuyến hành hương, sáng hôm sau chúng tôi đến thành Xá Vệ, thăm tháp ngài Vô Nãi, và nền nhà trường giả Cấp Cô Độc, người đã phát tâm cúng dường, xây tinh xá Kỳ Viên, Đức Phật đã thuyết pháp 29 năm tại đây.

Qua một chặng đường dài, ai cũng đều nao nức sang xứ Nepal để được thấy nơi Đức Phật đản sinh. Đến cổng vườn Lâm Tỳ Ni, đi bộ vào cũng không xa lắm, chúng tôi háng hái rảo bước, toàn cảnh là một vườn cây xanh tươi che phủ, mát mẻ, cây bồ đề lặng lẽ, êm đềm rợp bóng, một nền gạch trơ vơ, một trụ đá vua A Dục dựng lên còn đó, những dấu tích cung điện xa xưa còn vương vất. Một tòa nhà rộng trong khu vườn đặt một phòng nhỏ lồng kính trong có khắc chữ “Buddha’s Birthplace”; tuy biết rằng nơi đây đã được trùng tu, xây dựng lại mà lòng tôi vẫn thật nao nao, bùi ngùi như thấy đâu đây hình bóng hài nhi, đã trở thành bậc Đại Giác, vĩ nhân.

Từ Nepal về lại Ấn Độ, đi qua một rừng cây sa la bát ngát, xanh tươi, đến thành Câu Thi Na (Kushinagar) nơi đây có đền thờ Đức Phật nhập niết bàn, ngài nằm thanh thản, an lạc qua bức tượng dài 6 mét, chúng tôi bao quanh kính lễ, tụng Kinh Di Giáo, tôi thật bồi hồi, xúc động, cầu xin ngài hướng dẫn đàn con lạc lối trên bước đường gian khổ, trầm luân.

Đến Tỳ Xá Ly ngày ba mươi tháng mười, nơi có bảo tháp thờ tôn giả Anan, người đã xin Như Lai cho nữ giới được tu học từ đây, cũng nơi này, Đức Phật đã thuyết Kinh Dược Sư, cứu độ được hàng ngàn dân chúng qua cơn bệnh tật.

Sáng sớm tinh sương ngày 1 tháng 11, chim hót líu lo muôn nơi, lòng nhẹ nhàng thơ thới, tôi cùng phái đoàn chuẩn bị leo núi Linh Thú, đoạn đường lên dốc cũng xa xa, kẻ

chống gậy, người đi không thật là vui, lên đến đỉnh núi cao vút, một khoảng trời thênh thang, bao xung quanh là bốn dãy núi xanh tươi, bát ngát, nơi đây hơn hai ngàn năm trăm năm về trước Đức Phật đã thuyết Kinh Pháp Hoa, Kinh Bát Nhã, Kinh Đại Bảo Tích, chúng tôi cùng nhau trang nghiêm lễ Phật, tụng kinh trước nơi thờ phượng, dưới bầu trời xanh ngát, bao la, tâm tư lắng đọng, tôi như thấy ngài thoảng hiện quanh đây, mỉm cười nhìn đàn con đang theo chân ngài trên đường Phật Pháp.

Cùng ngày, chúng tôi đi thăm viện đại học Nalanda, một trường lớn vào bậc nhất ở Ấn Độ, có đủ mọi ngành, mọi phân khoa, mặc dù đã bị tàn phá bởi người Hồi Giáo, bởi thời gian...nhưng vẫn còn lưu lại những dấu tích thật là nguy nga, tráng lệ. Nalanda cũng là quê hương của Xá Lợi Phất, ngài sinh ra và cũng về viên tịch tại đây. Trước khi ra khỏi công trường, theo ý kiến vui của Minh Lương, anh là một trong những hướng dẫn viên của đoàn; chúng tôi đã cùng nhau tung cao mũ nón để kỷ niệm, tưởng như ai ai cũng đều tốt nghiệp đại học xứ Ấn, chỉ sau vài giờ thắng cảnh. Tôi thấy vui vui quá, nhớ lại tôi đã phải mất hơn bốn năm học mới được tung cao mũ nón cho cái bằng Accounting ở Mỹ.

Tôi hôm đó, đến tháp Đại Giác, hành thiền và lễ Phật, tôi đã thấy từng đoàn, từng nhóm người, đủ mọi sắc dân, hành hương về đây trang nghiêm, lễ lạy trên khắp mọi nơi ở Bồ

Đề Đạo Tràng, một trong tứ động tâm Phật Tích, nơi này đây Đức Phật tọa thiền dưới cây bồ đề suốt bốn mươi chín ngày đêm đã đạt thành chánh giác, đem giáo lý giác ngộ giải thoát, hóa độ trần gian, cây bồ đề xanh tươi, rợp mát uy nghi còn đây, như là thể hiện ngài luôn bên cạnh chúng ta. Ba ngày đêm tụng kinh, lễ Phật nơi đây, sám hối trước tòa Kim Cang tôi thật là xao động, tâm tư trầm lắng chỉ biết cầu xin Phật Pháp trường tồn cho chúng con được an vui tu học.

Rời Bồ Đề Đạo Tràng, chúng tôi đi Khổ Hạnh Lâm, rồi ghé qua nền nhà cô Tu Xá Đề, người đã dâng sữa Như Lai khi ngài tọa thiền kiệt sức; Giòng sông Ni Liên còn đó...tất cả những di tích Đức Phật đã trải qua bao gian khổ cho đến ngày đạt thành giác ngộ, ai ai nhìn thấy cũng bùi ngùi, cảm kích.

Buổi sáng sớm ngày bốn tháng mười một, từ Bồ Đề Đạo Tràng, vượt qua 270 km, chúng tôi đến thành Ba La Nại, Tại vườn Lộc Uyển, nơi Đức Phật chuyển pháp luân đầu tiên, nói thời pháp cho năm anh em Trần Kiều Như và Tam Bảo, Phật – Pháp - Tăng được thành lập từ đây. Lộc Uyển chỉ còn chơ vơ những nền gạch rộng thênh thang, trụ đá vua A Dục xây đã gãy đổ, một ngọn tháp cao vút như thẳng tận trời xanh; nhìn thấy khu vườn nuôi nai để lưu niệm bóng xưa, tôi đã bâng khuâng nhớ lại mấy câu thơ của Lưu Trọng Lư:

*Em nghe không mùa thu
Lá thu kêu xào xạc
Con nai vàng ngơ ngác
Đạp trên lá vàng khô.*

Buổi sáng ngày năm tháng mười một, trời còn mờ hơi sương, mặt trời vừa mới hừng đông nơi chân trời xa tắp, chúng tôi đã cùng nhau trên hai du thuyền vượt làn sóng nhẹ trên Sông Hằng, nơi địa danh linh thiêng nhất của xứ Ấn, theo truyền thuyết thì một vị vua có 60 ngàn hoàng tử, đã được siêu thoát nơi đây... vì thế dòng sông này là một nơi linh diệu lắm, mỗi buổi sáng ven sông các bà, các cô trầm mình dưới nước để mong rửa sạch mọi tội lỗi... Dù tin hay không, nhưng trước cảnh thiên nhiên mây nước với ánh bình minh vừa ló rạng, bãi cát trắng trải dài bát ngát, đã khiến tâm hồn tôi nhẹ nhàng thanh thoát.

Buổi chiều cùng ngày, phái đoàn đã chuẩn bị 400 phần quà để phát tặng dân chúng ở Ba La Nại, các cụ già tóc bạc, da nhăn nheo cùng những em nhỏ đã xếp thành hàng dài để đón nhận tặng phẩm, đầu đội, tay ôm, tôi thật bùi ngùi, xao động tâm tư.

Chúng tôi đến thăm bảo tàng viện Ba La Nại, một trụ tháp cao, 4 sư tử trên đỉnh vang truyền lời thuyết của Đức Phật đi khắp tứ phương, trống tháp hướng về tứ linh, chuông tháp

âm vang siêu thoát, sau cùng là 32 căn chuyển pháp luân biểu tượng 32 hảo tướng của Đức Như Lai.

Vào buổi trưa nắng nhạt hôm sau, chúng tôi đi thăm đền Ashardam, một công trình xây cất tuyệt đẹp, chạm trổ tinh vi, bên trong đền cũng như ngoài trông thật là nguy nga tráng lệ. Đi ngang qua khải hoàn môn, khu dân cư đông vui, xầm uất ngay tại trung tâm New Delhi. Thế mà thăm những cảnh đẹp, vui này, chắc không một ai trong chúng tôi thấy được cảm giác xúc động, ghen ngào như khi chúng tôi đến từng nơi, từng Phật tích, cùng nhau cung kính lễ Phật, tụng kinh, tâm tư lắng đọng hướng về Đức Như Lai lòng cảm kích vô biên.

Rời đất Phật ngày 6 tháng mười một, đi thăm đảo Đài Loan vào những ngày mưa rơi, lạnh gió. Thủ đô Taipei thật sầm uất, nhộn nhịp, khu văn hoá trung bày đủ mọi sản vật...

Đặc biệt là một trụ đá mà Tượng Giới Thạch xây đặt ở trung tâm Đài Bắc, đánh dấu những ngày đầu tiên thành lập đảo này. Trụ có khắc một hàng chữ Hán, tôi đã cố nhớ lại những bài Hán văn, hồi học năm dự bị đại học Văn Khoa Saigon, nhưng tôi đã quên hết, nên chẳng hiểu gì cả. Một tháp cao 101 tầng nằm chót vót nơi đây, đứng trên có thể thấy toàn cảnh Đài Bắc.

Trên đường đi thăm Trung Đài Thiên Tự, qua những đồi núi trùng điệp, cây cỏ xanh tươi, những hàng cây cau cao vút. Ngôi chùa lớn lắm, thật là trang nghiêm, bao quanh bởi một rừng cây xanh lá, làm tăng thêm vẻ linh thiêng huyền bí nơi cửa Phật. Đến nơi đây đã gợi nhớ trong tôi đến cảnh chùa Long Giáng, trong chuyện “*Hồn Bướm Mơ Tiên*” của Khái Hưng và nhớ tới lời mà sư cụ của chùa này đã nói với Ngọc trong một buổi làm lễ tại chùa: “*Phật Pháp huyền bí, cao siêu lắm, chứ những điều con trông thấy trước mắt đây, không phải là cốt yếu của Đạo Phật đâu, cho chí là những lễ đàn chay kia cũng phải có là để khuyên dân chúng làm điều thiện đó thôi.*”

Ngày 9 tháng mười một, du thuyền trên đầm Nhật Nguyệt vào một buổi sáng mưa phùn, gió lạnh, xa xa là ngôi nhà thờ mẹ Tường Giới Thạch ở ven bờ. Thuyền lướt sóng nhẹ đưa chúng tôi tới chùa Huyền Quang, cảnh chùa nằm giữa nơi sơn thanh thủy tú, đã làm lưu luyến khách vãng lai... Mười giờ sáng hôm đó, chúng tôi tiếp tục đi thăm chùa Huyền Trang, nơi thờ xá lợi của ngài Huyền Trang, người đã vượt qua những sa mạc gian nguy đến Ấn Độ, đem kinh điển về phiên dịch, mà tất cả còn lưu lại trên đất Trung Hoa cho tới ngày nay.

Bốn ngày trên đảo Đài Loan, viếng thăm các chùa chiền từ miền nam tới bắc, cảnh vật êm đềm, thanh thoát, cùng với những ngày chiêm bái Phật Tích nơi xứ Ấn, những bài pháp

mà quý thầy đã giảng dạy trong suốt chuyến hành hương đã mở rộng trong tôi, cuộc đời thật nhẹ nhàng thư thái.

Hành hương Ấn Độ - Đài Loan

Tìm về đất Phật muôn vàn phước duyên

Những lời Phật dạy thầy khuyên

Tham sân si nguyện quyết tâm bỏ trừ.

(Mùa thu 2011)